

„Omad okkad,” kostis kadak,
„on vist kõige paremad.
Nendega ma olen loodud,
need mull’ üksik kõlbavad.“

Päike sõudis, õhtu jõudis,
kõik puud metsas magavad.
Kadak magas, kadak ärkas —
omad okkad katavad.